

[Ingeborg Hansen.]

komme, hvis to aandssvage Personer gifter sig med hinanden.

I øvrigt mener jeg ikke, der er Grund til at hæfte sig saa meget ved dette. Vi er vist alle enige om, at det kun vil blive i Undtagelsestilfældene, at denne Paragraf kommer til Anvendelse. Der ligger ogsaa en Betyggelse i, at selv om det offentlige kan kræve Sagen rejst, er det dog Landets Domstole, der til syvende og sidst efter indgaaende Oplysning om alle foreliggende Forhold skal afgøre, om det er forsvarligt at lade Ægteskabet bestaa. Jeg gentager, at jeg ikke nærer Betænkeligheder her.

Rytter: Den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen) var nu saa elskværdig at fremhæve et Eksempel, nemlig at to aandssvage havde giftet sig med hinanden; i saa Fald var der Grund for det offentlige til at gribe ind. Ja, men det er der ogsaa uden denne Bestemmelse, idet nemlig deres Værger kan anlægge Sag. I et saadant Tilfælde er det ikke blot Parterne selv, men det er deres Værger, der skal optræde, og Værgerne udnævnes af det offentlige, saa det offentlige har altsaa i Forvejen tilstrækkelig Kontrol.

Jeg vil gerne over for den højtærede Minister fremhæve, at vi har ikke forlangt blank Tilslutning til vore Ændringsforslag; der er kun visse af vore Principper, som er afgørende for os. Derfor haabede vi at kunne have mødtes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 39 Stemmer mod 34.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Ikrafttræden af Lov Nr. 163 af 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 357).

Formanden: Under dette Lovforslags Behandling vil ogsaa det følgende Lovforslag, nemlig:

Forslag til Lov om Udskydelse af Ikrafttræden af Lov Nr. 161 af 18. Maj 1937 om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930,
kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Begrundelsen for de to af den højtærede Formand nu nævnte Lovforslag, der er vedtaget af det høje Folketing, er jo alle dette Tings Medlemmer bekendt. Det var fra alle betydende Sider i Folketinget før Vedtagelsen af Loven om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab en Forudsætning, at der inden denne Lovs Ikrafttræden var truffet en Række sociale Foranstaltninger, om hvilke man ventede Forslag udarbejdet af den af mig som Socialminister i 1935 nedsatte Befolkningsskommission. Denne Befolkningsskommission har arbejdet meget intensivt. Dens tredje Betænkning blev afgivet i Januar 1938, altsaa for to Maaneder siden, og denne Betænkning indeholder netop en Række af de Bestemmelser, som det vil være af Betydning at faa gennemført, forinden den skærpede Svangerskabslovgivning træder i Kraft.

Under Hensyn hertil, til Umuligheden af for Socialministeren paa dette sene Tidspunkt at faa gennemført de hertil sigtende Lovforanstaltninger og da navnlig til Umuligheden af at faa disse — derunder den udvidede Mødrehjælp — gennemført i Praksis paa en saadan Maade, at man kunde sige, at Forudsætningerne for Vedtagelsen af Svangerskabsloven var fyldestgjort, har jeg anset det for nødvendigt, at Lovens Ikrafttræden udskydes, indtil man kan være nogenlunde sikker paa, at disse sociale Foranstaltninger kan være gennemdrøftet af Rigsdagen og ført ud i Praksis.

Jeg foreslaar derfor, at Lovens Ikrafttræden udskydes til 1. Oktober 1939, hvilket er tiltraadt fra vistnok alle Sider i det høje Folketing. I Tilslutning hertil vil det være nødvendigt at udskyde Ikrafttrædesdatoen for Loven om Ophævelse af Borgerlig Straffelovs § 242 til samme Tidspunkt.

Jeg skal tillade mig at anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Thomsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale de to Lovforslag, der nu blev forelagt af den højtærede Justitsminister, og som med almindelig Tilslutning er vedtaget i det andet høje Ting.

Det første Lovforslag omhandler en Udsættelse paa 1½ Aar af Ikrafttrædelsen af Svangerskabsloven af 18. Maj 1937 og en Ændring i samme Lov gaaende ud paa, at Fristen for Oprettelse af de i § 9 omtalte Seksualklinikker ligeledes forlænges med